

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Bononius Abb. 30. Augusti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

faltu leviculo terram plaufisset, ecce tibi præmium pedes caput maximi vatis JOANNIS abstulerunt. Nec satis erat, per mensam tam delicatum ferculum ambulare, & oculorum gulæ facere satis. Extraxit conjux adultera palato suo linguam (illam gratissimam Suadæ sedem) & mille nunc convitiis, nunc acu mille locis fodit scelestâ. Sed profectò pessimè acu rem tetigit. Nunquam enim magis viva etiam crudelitatem Regis, quàm tunc fuit locuta, & meritò deinde divinum VERBUM loqui tyranno renuit, cujus vocem decollaverat. Ipsa saltrricula pœnas si seras, serias certè luit, quando astrictas gelu aquas transiens, ruptâ sub pedibus impiis glacie, abscindendum crustis caput dedit, etiam tunc portentosum in modum subsiliens, & choreas, quibus viva assueverat, mortua etiam continuans, manifestum omnibus mortalibus documentum, quàm non multo saltu opus sit, ut in orcum devolvamur. At dicet nonnemo, ergone odiosam pede calcare terram non liceat? imò verò calcanda illa est, & pede utroque, sed graviore, & cui cælum non orcus arrideat. *Ex Bar. & Martyrol.*

Si Ioannes tantus, Ioannes talis, tantâ eremo separatus à feminis, feminarum pericula non evasit, quis est, qui inter feminas vivens evasurum se sine labore, maximo, maximâ sine cautione confidit, nisi qui sancto dicitur spiritu? S. Chrysol. serm. 2. de Decoll. S. Joann.

S. BONONIUS ABB. 30. Augusti.

Prima Philosophiæ pars est mortis meditatio; hæc BONONIUM puerum mundo mori docuit, quâ quidem morte ad vitam nihil est salubrius. Hinc Ægypti deserta petiit tantamque sanctorum civium frequentiam invexit, ut in solitu-

solitudinem urbes, in urbes solitudinem dices migrasse. Ipse totam Ægyptum concionabundus obibat, Christoq; longè plurimos jungebat, mercatores præsertim, quibus tempestate aliquando jactatis post preces fusas solem & cum sole fidei lucem ostendit. Ob id cùm Alexandriæ in summo honore jam esset, iterum Ægypti intima petiit. Hic illi tectum cælum, cubile terra, culcitra cili-
cium, cervical lapis fuit. Huic etiam invigilabat potius quàm indormiebat; quò mollius tamen jaceret, lectulum hunc suum lacrimis quotidie lavabat. Verùm è privato hoc pulvere extractus in arenam à Petro Vercellensi Antistite, cui una cum pluribus aliis capto libertatem apud barbarum Regem exoraverat, Cœnobitis Lacedensibus præesse jussus est, dum vitâ simul & munere est functus. Porro quem adgeniculari ad tumulum Divi cernis, fraternæ cædis reus est. Hunc cùm supplicem Sacerdos quidem, sed non conscientia absol-
veret, annos plures à domesticis furiis agitatus malaciam tandem animo apud cineres BONONII reperit. Veniam nuntiarunt ruptæ ultrò manicæ, quas reus ipse dextro & cædis auctori brachio induxerat. Hæ nunc licet è ferro sint, an non pulchrius tamē suspensæ tumulo BONONIVM ornant, quàm Manliani, quos olim abjecerat, torques facturi fuissent? *Ex Gabr. Palaoto.*

Licet cecideris, licet fueris in scelera devolutus, vide ne desperes; remansit tibi unde piissimo satisfacias creditori. Absolvit vis? ama. Caritas cooperiet multitudinem peccatorum. S. Petr. Chrysol. Serm. 94.

S. AIDANUS EP. 31. Augusti.

Hic ille AIDANUS est Lindisfarnensis Ponti-
fex, quem ad Angliæ regnum Christo subji-
ciendum